

Det Anarkistiska Biblioteket

Människovärdets dag

C. J. Björklund

C. J. Björklund
Människovärdets dag
1920

Tidningen Brands 1 maj-nummer 1920

www.anarkistiskabiblioteket.se

1920

Idag, när det tusenfallt mer än fordom behövdes brinnande entusiasm, stålhard vilja, energi och uthållighet, tro och strålande glad optimism och arbetsglädje, är världen fylld med nattsvart förtvivlan, grinande ofruktbar skepticism, principlöshet, svaghet, kompromiss och en maktlystnad som är rent av förfärande.

Vi leva ännu i världskrigets kalla skugga. Då bör ingen förundra sig över att läran om att tillvaron är det onda, pessimismens sista och första ord, vinner insteg. När tillvaron är det onda, bör tillvaron förstöras eller dödas. Världssjälvordet, se där konsekvenserna av denna dystra lära, besläktad med kristendomens förskräckelse för världen, helveteslära, förakt för "köttet" och förkrosselse utan nåd och barmhärtighet.

Människovärdets lära och självhävdelsen (lika rätt, min rätt begränsad av andras lika stora rätt) måste predikas som motgift; läras om och om igen tills den vunnit seger över underkastelsens, självtillintetgörelsens och självmordets lära.

En av antikens vise klagade bittert över att man överallt på jorden såg en djurart som låg i oupphörlig strid inbördes och med så svåra följder att ofta både segrare och besegrade gå under. Dessa brutala djur så ut död och smärta och ödeläggelse med fruktansvärt raseri. Det finnes inget som är skyddat för deras slag. O universium, varför öppnar du inte dina avgrunder för att sluka dessa vidunder som båda himlens skönhet, dessa grymma förfärliga djur som kallas människor!

Det blodiga världskrigets massgravar, skövlade hem, fyllda dårhus och sjukhus, förstört släkte, ödelagda milliardvärden, skapade av generationers slit, allt bär vittne om människors raseri och vansinne. Men de "människor" som organiserade och bära yttersta ansvaret för detta organiserade människomord i stort äro emellertid, glädjande nog, ett litet fåtal.

Människan i sig själv är icke ond.

Människan är god, men tyvärr dum, fördummad genom reaktionära läror av olika slag.

Om människan *icke* till naturen vore god, så skulle världen nu, efter statens, industrialismens, politikens och teologins århunderalånga härjare-tåg, vara inte endast sjufallt utan sjuttiosjufallt sämre och i vedervärdigare. Solidariteten, känslan för rätt, trängtan till frihet och rättfärdigheten lever ja, trots allt, hos människorna. Ja, den växer och är mångenstäders så stark att människan revolterar mot orätten och förtrycket!

Att revoltera mot orätt, utsugning och tyranni är människans sanna adelsmärke. I vårens första månad maj, då vaknar naturen på allvar av vinterns tunga, kvävande famntag. Solen fyller sinnet med ljusa och glada

förhoppningar. Människorna gläds åt den nybegynnande värmen, spirande grönskan, luften, solen, vågens skvalp och fåglarnas kvitter.

Ja, det våras!

Uppåt och framåt har det hittills gått. Den tiden är ohjälpligt förbi, då millioner människor mördades i religionskrig och "häxor" och "trollkarlar" brändes. Slaveriet och livegenskapens stadier äro passerade. Nu måste kapitalismens och nationalismens giftänder ryckas ut. Löneslaveriet, som vi stå mitt uppe i, måste genom revolution förintas och efterträdas av ett samhälle där ingen härskar och ingen utsuger den andre.

Ett nytt samhälle måste ha en annan form än kapitalistsamhället. Kapitalistsamhället är centralistiskt, följaktligen ett tvångssamhälle. Ett fritt samhälle är decentralistiskt organiserat, federalistiskt, byggt på självansvar, självstyrelse och solidaritet. I kapitalistsamhället är parlamentet, börsen, kyrkan, de politiska och teologiska prästerna, bankdirektörerna, officerarna och de rike männen allt. I ett fritt socialistiskt (ej tukthussocialistiskt) samhälle äro de intet.

Revolutionen, som är vägen till ett fritt samhälle, måste radikalt och utan hänsyn förstöra allt det gamla. En revolution är ett antingen - eller. "Övergångstillståndet", lika med en ny stat, leder till att "övergångstillståndet" blir bestående i femtio, hundra år, och såvida det inte, vilket dock är det vanliga, leder till reaktion, så brukar det leda till nytt slaveri.

Den första Maj har hittills varit en röstfiskets och den politiska humbugens dag, en demonstrationsdag för borgerliga reformer, som ingenting reformera utan äro rena rama bluffen. Trots alla statspolitiska "segrar" har ju arbetarklassens ekonomiska läge under de senaste åren försämrats med i genomsnitt 20 proc.

Första Maj må nu bli en socialismens dag. Det bör demonstreras och opinioneras för socialisering av fackföreningarnas övertagande av produktionen, ej "nationalisering" - statens övertagande av produktionsmedeln, samt för generalsträjk och antimilitarism som medel till socialismens förverkligande.

Majdagen måste bli en idealismens dag. Kapitalismens makt är högsta orätt. Men idealismens makt, den makt som ligger i idéerna om frihet, social jämlikhet och rättfärdighet, är högsta rätt. Högsta rätt är även den makt som ligger i att hävda människovärdet och vägra att tjäna som medel för kapitalism, stat och militarism.

Tro, hopp och kärlek till högsta ideal är ungsocialism. Tro, hopp och kärlek må vi ungsocialister ingjuta i människornas hjärtan. En brinnande tro på frihetens, rättfärdighetens, ungsocialismens seger. Ett aldrig svikan-

de, livgivande och styrkande hopp om befrielse ur slaveri och förtryck, om vår saks framgång och seger. En djup, äkta och uthållig kärlek till vårt arbete att ständigt på bästa sätt verka för individens och arbetarklassens fullständiga frihet från statligt, kapitalistiskt och andligt förtryck, för ungdomsocialismen.